

Одлуком Наставно-научног вијећа Филозофског факултета Пале, Универзитета у Источном Сарајеву, број 739/22 од 5. 4. 2022. године, именована је Комисија за оцјену урађене докторске дисертације кандидата мр Чедомира Кнежевића под насловом *Диференцијалне црте у колокацијским везама у именичкој синтагми у енглеском и српском језику* (у даљем тексту: Комисија)¹ у сљедећем саставу:

1. Др Милош Ковачевић, редовни професор, Специфични језици (Савремени српски језик и Општа лингвистика), Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву, ментор;
2. Др Вера Вујевић Ђурић, ванредни професор, Специфични језици (Англистика) Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву,
3. Др Далибор Кесић, редовни професор, Специфични језици (Енглески језик), Филолошки факултет Бања Лука, Универзитет у Бањој Луци

Комисија је прегледала и оцијенила докторску дисертацију и о томе подноси Наставно-научном вијећу Филозофског факултета Пале Универзитета у Источном Сарајеву сљедећи

ИЗВЈЕШТАЈ **о оцјени урађене докторске дисертације**

1. Подаци о кандидату (биографија и библиографија кандидата)

Мр Чедомир (Петар) Кнежевић рођен је 16. 4. 1971. године у Новој Градишци. На Филозофском факултету Универзитета у Приштини, на групи за енглески језик и књижевност, дипломирао је 1997. године, и стекао звање професора енглеског језика и књижевности.

На Филозофском факултету у Бањој Луци 2003. године уписује се на постдипломске студије из науке о језику, које завршава 2007. године одбраном магистарског рада *Уџбеници енглеског језика у средњим школама на српском говорном подручју*, чиме стиче звање магистра лингвистичких наука. Докторску дисертацију *Диференцијалне црте у колокацијским везама у именичкој синтагми у енглеском и српском језику* пријавио је 2015. године, по старом програму, на Филозофском факултету Пале Универзитета у Источном Сарајеву.

У септембру 1997. године запошљава се у Средњој електротехничкој школи у Зрењанину, истовремено радећи и као вањски сарадник на Вишој електротехничкој школи у Зрењанину. Године 2000. прелази у Босанску Градишку, гдје се запошљава у Гимназији као професор енглеског језика. Од октобра 2007. године ради на Високој школи за економију и информатику у Приједору, а од 2010. године запослен је на Независном универзитету у Бањој Луци, гдје и сада ради.

Мр Чедомир Кнежевић до сада је објавио три научна рада, који су у директној вези с предметом анализе његове докторске дисертације:

1) Čedomir Knežević, "O kolokacijama u srpskom i engleskom jeziku", *Radovi*, br. 25, Pedagoški fakultet, Univerzitet Banja Luka, 2017, 205-2016; ISSN 1512-505 X; UDK 811.163.41`373.7:811.111`373.7

¹ Комисија има најмање три или пет чланова од којих најмање један није у радном односу на Универзитету.

2) Čedomir Knežević, "Odabir odgovarajućeg udžbenika engleskog jezika u školama", *Радови Филозофског факултета Пале: Филолошке науке*, бр. 16, књ. 1-2, 2014. ISSN 1512-5858 UDK 811.111::37.02; DOI 10.7251/RFFP16141849K

3) Čedomir Knežević, "Razvoj i metode učenja stranog jezika", *Svarog*, br. 10, Nezavisnu univerzitet Banja Luka, 2015, 426-435, UDK 371.3:81'243: DOI 10.7251/SVR1510039K

Реализовао је и три пројекта – радионице:

a) Erasmus + пројекат: DEVELOPMENT OF COMPETENCE-BASED CURRICULA- Nezavisni univerzitet Banja Luka. 15.10.2016. – 31.1.2017.

b) Erasmus+ пројекат: MODERNIZATION AND INNOVATION OF TEACHING METHODOLOGY- Nezavisni univerzitet Banja Luka. 15.2.2108. – 10.6.2018.

c) Erasmus + пројекат: ENHANCEMENT OF TEACHERS TRANSVERSAL SKILLS AND COMPETENCES-Nezavisni univerzitet Banja Luka. 15. 5. 2017. – 14. 6. 2018.

2. Приказ садржаја докторске дисертације

Рукопис докторске дисертације мр Чедомира Кнежевића под насловом *Диференцијалне црте у колокацијским везама у именичкој синтагми у енглеском и српском језику* садржи 182 странице компјутерски куцаног текста фонтом Times New Roman. Поред апстракта на српском и енглеском језику, дисертација садржи следећих седам поглавља: 1) Увод (стр. 9). 2) *Теоријска разматрања* (15-35); 3) Колокације (36-63); 4) *Проучавање диференцијалних црта именичких колокација у колокацијским везама у именичкој синтагми у енглеском и српском језику економске струке* (64-140); 5) *Закључак* (141-144); 6) *Попис литературе* (145-154), и 7) *Прилози* (155-182).

У уводним дијелу дисертације представљени су *циљ и предмет истраживања* (предмет истраживања јесте критеријална анализа колокацијских структура *придјев + именица* као најчешћих облика именичких колокација које се појављују у српском и енглеском језику економске струке, док је циљ истраживања научно освјетљење проблема који се јављају приликом усвајања именичких колокација и њиховог превода у српском и енглеском језику економске струке), *значај истраживања* (усвојеност именичких колокација у језику струке доприноси квалитетнијем усвајању страног језика у оквиру економске струке), *методологија истраживања* (заснована на дескриптивној синтаксичко-семантичкој методи, проведеној кроз неколико истраживачких фаза), корпус истраживања (истраживање је извршено на основу корпуса четири удбеника енглеског језика који се користе у настави на економском факултету, с тим да је ксом испомоћ за колокацијске анализе послужио корпус унутар *Oxford Collocations Dictionary* (250 000 комбинација ријечи), а за примјере у српском језику коришћен је корпус *Savremenog srpskog jezika Prirodno matematičkog fakulteta u Beogradu* (113 000 000 комбинација ријечи), и *xunoteze истраживања* (које чине једна основна или главна, која гласи: Ниво усвојености именичких колокација у енглеском и српском језику економске струке директно је условљен нивоом знања енглеског и српског језика струке на ком се налазе студенти, и четири помоћне: а) студенти који се налазе на вишем нивоу усвојености матерњег општег језика показују виши ниво познавања општег страног језика; б) усвојеност именичких колокација у језику економске струке у матерњем језику (Л1) директно је повезана са познавањем именичких колокација економске струке унутар страног језика (Л2); в) студенти ће показивати разлике приликом рјешавања задатака у којима су се провјеравале рецептивне и продуктивне вјештине, и г) усвојеност именичких колокација у језику струке није директно повезана са полом студената - мушких/женских).

У другом поглављу насловљеном *Теоријска разматрања* докторанд разматра, прије свега кроз преглед литературе, питања а) енглеског језика струке и колокације, б) семантичких

поља и синонимије, в) синонимије, г) колокабилности, и д) грешака приликом усвајања колокација. У овом поглављу приказана је теоријска утемељеност истраживања именичке колокације и њен статус у енглеском језику економске струке. Показано је како је процват индустријске производње довео је до потребе стварања стручне терминологије у језику., и како су се према питању стручне терминологије односили амерички структуралисти (нпр. Блумфилд), а како савремени лингвисти (нпр. Сегер). Показано је и образложено да и зашто студенти приликом усвајања страног језика често употребљавају синоним умјесто исправне именичке колокације. Такође је показано да се у току процеса усвајања страног језика (а самим тим и именских колокација) често наилази на процес језичке интерференције која је уско повезана са синонимијом. Процес интерференције представља појединачну, а најчешће и ненамјерну употребу синтаксичких, морфолошких и језичких елемената из другог језика. Ако се оне често понављају, неизбјежно доводе до појаве језичког калка. Посебно је освјетљен проблем колокабилности као могућности удруживања лексема, с тим да колокације у језику струке настају углавном тако да ријечи из општег језика добијају ново значење у домену језика струке. Самим тим процес колокабилности добија на интензитету. Студент поред тога што мора одлично да познаје могућност комбиновања ријечи у матерњем језику, исто тако мора одлично да познаје елементе страног језика. Најчешће грешке у колокацијама студенти праве због интерференције елемената једног језика на други језик. Процес интерференције може да се одвија у оба правца, из матерњег језика у страни језик и обрнуто.

Треће поглавље цјелином је посвећено освјетљењу историјата и начина тумачења појма *колокације*, и раздијељено је у осам потпоглавља: 1) Фразеологија, 2) Дефиниција колокација, 3) Начини проучавања колокација, 4) Лексичко–композицијски приступ, 5) Семантичко–синтаксички приступ, 6) Структурални приступ, 7) Врсте колокација, и 8) Именичке колокације, иза чега слиједи кратак закључак.

Најприје је, дакле, освјетљен саоднос колокације и фразема, будући да колокације и фраземи показују сличности приликом настајања, али се и међусобно битно разликују прије свега по синтаксичко-семантичком међуодносима својих компонената. Показано је који се све приступи користе у литератури при одређењу колокација као вишечланих језичких конструкције које настају приликом комбиновања ријечи у синтагме, а то су:

лексичко–композицијски приступ, семантичко–синтаксички приступ и структурални приступ. Лексичко–композицијски приступ наглашава важност лексике и немогућност граматике да објасни структурне односе у које улазе лексичке јединице. Семантичко–синтаксичким приступом колокације се проучавају помоћу одређеног семантичког оквира без укључивања граматике. Недостатак овог приступа прије свега је у великом броју необичних комбинација ријечи у оквиру једне колокације. Семантичари стављају парадигматске лексичке односе у центар проучавања, а колокације су за њих изузеци од правила. Структурални приступ заступа тезу да колокација зависи од структуре, па да самим тим дефиниција колокација није могућа без граматике. Основа овог приступа јесту врсте ријечи као темељ колокације. Из тога произлази да се колокација могу подијелити на граматичке и лексичке. Под појмом граматичких колокација сматрају се везе ријечи које се састоје од главног дијела и зависног дијела. Главни дио колокације могу бити глаголи, именице или придјевни, док зависни дио може бити приједлог. Лексичке колокације обухватају везе ријечи које се састоје од двије равноправне лексичке јединице. Постоје три типа ових колокација: придјев – именица, именица – глагол и глагол – именица. Ова подјела колокација извршена је према граматичкој структури или врстама ријечи.

У освјетљењу типова колокација и њихових веза са фразеологизмима показано је како је неопходно направити јасну разлику између фразема и колокација. Један од начина диференцијације јесте употреба морфолошких и синтаксичких трансформација како би се провјерила еластичност лексикализованих идиома. Колокације се понашају слободније од фразема. Елементи колокација не морају стајати један до другог. Елементи фразема нису замјењиви. Колокације и фраземи не могу стајати у истом контексту. А све то представља проблем приликом усвајања колокација јер студенти који не разумију

разлику између колокације и фраземе у матерњем језику не разумеју је ни у енглеском језику.

Четврто поглавље је чисто емпиријско, истраживачко, и својим насловом упућује на наслов саме дисертације: *Проучавање диференцијалних црта именичких колокација у колокацијским везама у именичкој синтагми у енглеском и српском језику економске струке*. То је, логично, и најобимније поглавље дисертације. Оно је разбијено у тринаест потпоглавља: 1) Циљеви и сврха проучавања, 2) Етапе проучавања, 3) Корпус енглеског језика економске струке, 4) Корпусна анализа, 5) Именичке колокације и асоцијативна снага у корпусу струке, 6) Морфолошка и синтаксичка анализа, 7) Превод именичке колокације бројивих и небројивих именица у текстовима економске струке - члан као детерминатор, 8) Синоними у именичким колокацијама у корпусу економске струке, 9) Колокацијске компетенције студената економске струке - истраживање, 10) Инструмент истраживања, 11) Резултати тестирања – Фишеров егзактни тест, 12) Тестирање нормалности дистрибуције, и 13) Врсте грешака према тестираним вјештинама.

У овом поглављу анализирне су колокацијске структуре придјев + именица као најчешћи облици именичких колокација које се појављују у српском и енглеском језику економске струке. Употребом контрастивне анализе на примјерима из српског и енглеског језика изведени су могући модели колокација, њихова синтаксичко-семантичка и прагматичка анализа, као могући начини њиховог двосмерног превода. Проучавање је проведено у шест етапа и четири уџбеника енглеског језика који представљају задани корпус. Истраживање је трајало двије академске године или четири семестра при чему су у истраживању судјеловала 232 студента.

Корпусном анализом текстова у овом истраживању, именице које се јављају као носилац колокације посматране су у распону од два знака с лијеве и десне стране. Употребом програма за анализу колокација одређен је степен њихове ваљаности и количина међусобне информације. Анализирајући одабране именске колокације овог корпуса економске струке, уз помоћ програма LancsBox издвојене су само оне именске колокације које се појављују у колокацијама придјев–именица. У овом дијелу истраживања покушано је да се докаже како учесталост појављивања именичких колокација унутар корпуса повећава њихов квалитет превода на српски и енглески језик.

За поступак одређивања јачина асоцијација у колокацијама придјев + именица састављени су тестови вишеструког избора (енгл. multiple choice). Приликом одабира придјева као првог члана колокације и именице као чвора направљена је корпусна анализа у корпусу енглеског језика економске струке. Истраживање је потврдило да асоцијативна снага заједно са растућим бројем понављања колокација повећава споасобност студената да брже усвоје одређену колокацију. Анализа одговора студената показује да су студенти на почетном и нижем нивоу знања страног језика несигурни код примјера који им нису јасни у матерњем језику.

На основу анализе примјера, докторанд о преводу именичких колокација које садрже чланове у енглеском језику изводи сљедеће закључке:

- а) Употреба чланова уско је повезана са нивоом знања на ком се студент налази.
- б) Ниво познавања граматичких законитости у матерњем језику директно утиче на употребу чланова у циљном језику, а самим тим и тачност превода.
- в) Студенти су највише проблема имали приликом употребе неодређеног члана јер нису били сигурни да ли је именица у колокацији у једнини или множини, односно да ли је бројива или небројива.

У дијелу истраживања посвећеном примјерима синонимије анализирне су три гупе синонимије у оквиру језика струке. Именичке колокације у овом истраживању најчешће се разликују по првом колочату, који је у овом случају придјев. Код наведених парова синонима превладава однос праве синонимије, према критеријуму замјењивости придјева. Блискозначни синоними показују одређене разлике. Резултати истраживања су показали да разлике ипак нису толике да приликом замјене синонима изазивају и велике разлике у преводу.

При тестирању продуктивних и рецептивних вјештина студената доказано је да су оне уско повезане у процесу усвајања именичких колокација језика струке. Испитаницима мушког и женског пола најлакши су задатци у којима се тестирала рецептивна вјештина. Грешке настају углавном због утицаја матерњег језика на процес усвајања страног језика.

Према резултатима испитивања именичких колокација кроз које су провјеравана знања и вјештине студената економског факултета, изведен је закључак да су грешке које су се јављале у задацима настајале због незнања лексичких корелација у језику струке, док је, са друге стране, сам број граматичких грешака био веома низак. Најмање нетачних колокација студенти су понудили код колокација које су сматрали сличнима у српском и енглеском језику.

Пето текстуално поглавље јесте Закључак. Закључак представља сажетак проведеног теоријско-емпиријског истраживања у дисертацији. Поновљени су критеријуми на основу којих је вршена анализа диференцијалних црта у колокацијским везама у именичкој синтагми у енглеском и српском језику и наведени темељни резултати који су проистекли из прмјене датих критеријума на изабрани корпус анализе.

На крају дисертације дат је списак *Литературе*, која обухвата преко 170 наслова, и који садржи све релевантне библиографске јединице које су односе на колокацију или су у вези с њом како у енглеском тако и у српском језику, с тим да је, логчно, бој тих јединица у енглеском језику неупоредиво већи, будући да су се англисти неупоредиво више бавили питањем колокације од србиста и/или сербокроатиоста. Дисертација се завршава списком *Скраћеница (Кратица)* и *Прилога*, који чини шест прилога: 1) Тест којим су се испитивале најчешће грешке; 2) Close test: тест усвојености чланова; 3) Глосар; 4) Попис табела; 5) Попис слика, и 6) Попис интернетских извора.

3. Опис постигнутих резултата

Дисертација мр Чедомира Кнежевића *Диференцијалне црте у колокацијским везама у именичкој синтагми у енглеском и српском језику* имала је за предмет анализе диференцијалне црте у колокацијским везама у именичкој синтагми у енглеском и српском језику економске струке као и начин на који различитости у именичким колокацијама придјев + именица српског и енглеског језика утичу на превод из једног језика у други. Анализирани су колокацијске структуре придјев + именица као најчешћа именичка колокација која се налази у овом корпусу струке. Проведено истраживање имало је за циљ потврдити или негирати полазну хипотезу према којој је ниво усвојености именичких колокација у енглеском и српском језику економске струке директно условљен нивоом знања енглеског и српског језика струке на ком се налазе студенти.

У дисертацији је дат јасан и систематичан историјат питања, тј. преглед досадашњих тумачења колокације и њених веза са сродним појавама, посебно са фразеолошким везама. Показано је и доказано у шта су интегративни а шта диференцијални критеријуми фразеологизама и колокација, а посебно зашто се не могу мијешати колокацијске са синонимским везама појмова.

На почетку истраживања дата су општа обиљежја колокација економске струке у српском и енглеском језику. Донесен је и преглед истроријског развој проучавања колокација и фразеологије. Подјелу унутар фразеологије заснована је на подјели коју су направили направили Кови, Вуд и Мељчук. Потом је дат јасан и прегладан приказ различитих приступа проучавања колокација, и то на: лексичко–копозицијски приступ, семантичко–синтаксички и структурални приступ. Кандидат је у својој анализи као најјаснију подјелу колокација, прихватио подјелу на граматичке колокације и лексичке колокације.

Анализа одабраног корпуса који су чинили уџбеници енглеског језика за економисте показала је да је усвојеност именичких колокација матерњег језика директно повезана са познавањем именичких колокација у страном језику. Притом, ниво знања

матерњег језика мора бити најмање за један степен виши од нивоа познавања страног језика. Уколико је испуњен овај услов, доћи ће до позитивног трансфера знања из једног језика у други.

Проведеним истраживањем описан је начин усвајања именичких колокација струке и језичке вјештине које студенти употребљавају у том процесу. Када је ријеч о језичким вјештинама, студенти су показали виши ниво знања у задацима који су захтјевали рецептивно знање језика струке од задатака у којима се тестирала продуктивна вјештина. У задацима у којима се тестирала рецептивна вјештина, студенти су користили већ усвојено знање матерњег језика. Употребом оваквог начина стварали су именичке колокације струке у којима су употребом сличних синоима могли превести задану колокацију на матерњи језик.

У анализи утицаја чланова енглеског језика на превод колокацијских веза показано је да студенти на елементарном нивоу знања праве грешке које проистичу из непознавања законитости у енглеском језику. Непознавање појма члана у енглеском језику доводи до нетачног превода у матерњи језик, и обрнуто.

Анализом резултата N_1 kvadrat testa с Фишеровом корекцијом у дисертацији је утврђено да не постоје значајне разлике усвајања именичких колокација према полу испитаника.

Главни закључак дисертационог истраживања који гласи: главна хипотеза на којој је заснивано истраживање а која гласи да је ниво усвојености именичких колокација у енглеском и српском језику економске струке директно условљен нивоом знања енглеског и српског језика струке на ком се налазе студенти економског факултета показала се тачном.

Треба нагласити да дисертација Чедомира Кнежевића представља прву монографија посвећену проблематици колокацијских веза унутар именичких ситагми енглеског и српског језика економске струке, и да отвара пут истраживањима колокацијских веза у осталим сферама употребе српског и енглеског језика како контрастивно тако и понаособно.

4. Упоредна анализа резултата кандидата са подацима из литературе

У докторској дисертацији кандидат је користио релевантну литературу из сљедећих научних, стручних и истраживачких области: синтаксе, семантике, лексикологије, фразеологије, теорије превођења, глотодидактике, примијењене лингвистике. Консултована је сва релевантна англистичка, србистичка, односно сербокроатистичка литература која се односи на различите типове устаљених синтагматских веза, прије свега на фразеологију и колокацијске везе, као и литература о синонимији као лексичкосемантичкој категорији која се многим својим особинама додирује са категороријум како фразеологизације тако и колокације. Литература којом се кандидат користио била је велика испомоћ у формирању теоријског оквира дисертационог истраживања. Но, будући да су радови о колокацији уопште у српском језику врло ријетки, а да досада готово да нема ниједног обимнијег рада који се бави питањима контрастивне анализе колокацијских веза унутар именичке синтагме у језику економске струке, кандидат је на основу литературе морао сам изводити критеријуме анализе и и класификацију колокацијских веза у самоме корпусу, и то још све с обзиром на проблеме у студентском превођењу тих колокацијских веза. Из тга се јасно види да је дисертација мр Чедомира Кнежевића *Диференцијалне црте у колокацијским везама у именичкој синтагми у енглеском и српском језику* оригинално научно дјело, које доноси низ новости које се не тичу само контрастивних диференцијалних црта у колокацијским везама именичких синтагми енглеског и српског језика, него и у синтагматских веза и њихове семантичке подлоге у именичкој синтагми уопште.

5. Научни допринос докторске дисертације

Дисертација мр Чедомира Кнежевића *Диференцијалне црте у колокацијским везама у именичкој синтагми у енглеском и српском језику* прва је контрастивна монографија посвећена колокацији у енглеском и српском језику. Будући прва, у њој је логично много научно новог. Најприје с обзиром на критеријално дефинисање самога појма колокације, и његовог односа према сродним а неподударним појмовима, као нпр. фрезологизму и свим типовима идиоматских израза. Пошто је анализа рађена само на уџбеничком копрусу економске струке, дисертација је посебно значајна за енглески и српски језик струке, друкчије речено за један од стручних жанрова научног и научнопопуларног језика.

Употребом контрастивне анализе на примјерима из српског и енглеског језика изведени су могући модели колокација, њихова синтаксичко-семантичка и прагматичка анализа, као могући начини њиховог двосмерног превода. Проучавање је проведено у шест етапа и четири уџбеника енглеског језика који представљају задани корпус. Истраживање је трајало двије академске године или четири семестра при чему су у истраживању судјеловала 232 студента. Зато је дисертација мр Чедомира Кнежевића даје врло значајне голтодидактичке резултате - за боље савладавање енглеског језика, као и резултате за саму теорију превођења, јер су при превођењу колокацијских веза са српског на енглески језик и обрнуто врло честе грешке изазване "мијешањем" колокацијских са синонимским релацијским односима. Анализа колокацијских веза у именичким синтагмама енглеског и српског језика показала је међузависност у хијерархизацији знања матерњег и страног језика, јер је усвојеност именичкох колокација матерњег језика директно повезана са познавањем именичких колокација у страном језику, с тим да је за позитивног трансфера знања готово нужан услов да ниво знања матерњег језика мора бити најмање за један степен виши од нивоа знања страног језика.

Закључном ријечју речено, докторска дисертација мр Чедомира Кнежевића представља оригинално монографско научно дјело, значајно за већи број лингвистичких дисциплина, посебно за контрастивну лексичко-синтагматску анализу енглеског и српског језика.

6. ЗАКЉУЧАК И ПРИЈЕДЛОГ²

Комисија сматра да докторска дисертација кандидата мр Чедомира Кнежевића под насловом *Диференцијалне црте у колокацијским везама у именичкој синтагми у енглеском и српском језику* представља оригинални допринос науци по томе што се на научно утемељен начин бави врло захтјевном полидисциплинарном контрастивном темом енглеског и српског језика, чије аналитичко освјетљење је донијело доста нових и теоријских и емпиријских резултата, што оправдава оцјену добро урађене докторске дисертације.

Комисија због тога Наставно-научном вијећу Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву предлаже да прихвати овдје презентовану позитивну оцјену докторске дисертације мр Чедомира Кнежевића *Диференцијалне црте у колокацијским везама у именичкој синтагми у енглеском и српском језику*, и да му одобри усмену одбрану пред комисијом која потписује овај извјештај.

КОМИСИЈА

1. Др Милош Ковачевић, редовни професор, Специфични језици (Савремени српски језик и Општа лингвистика), Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву

² У закључку се, поред осталог, наводи и назив квалификације коју докторант стиче одбраном тезе

---

2. Др Вера Вујевић Ђурић, ванредни професор, Специфични језици (Англистика)
Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву

---

3. Др Далибор Кесић, редовни професор, Специфични језици (Енглески језик),
Филолошки факултет Бања Лука, Универзитет у Бањој Луци
